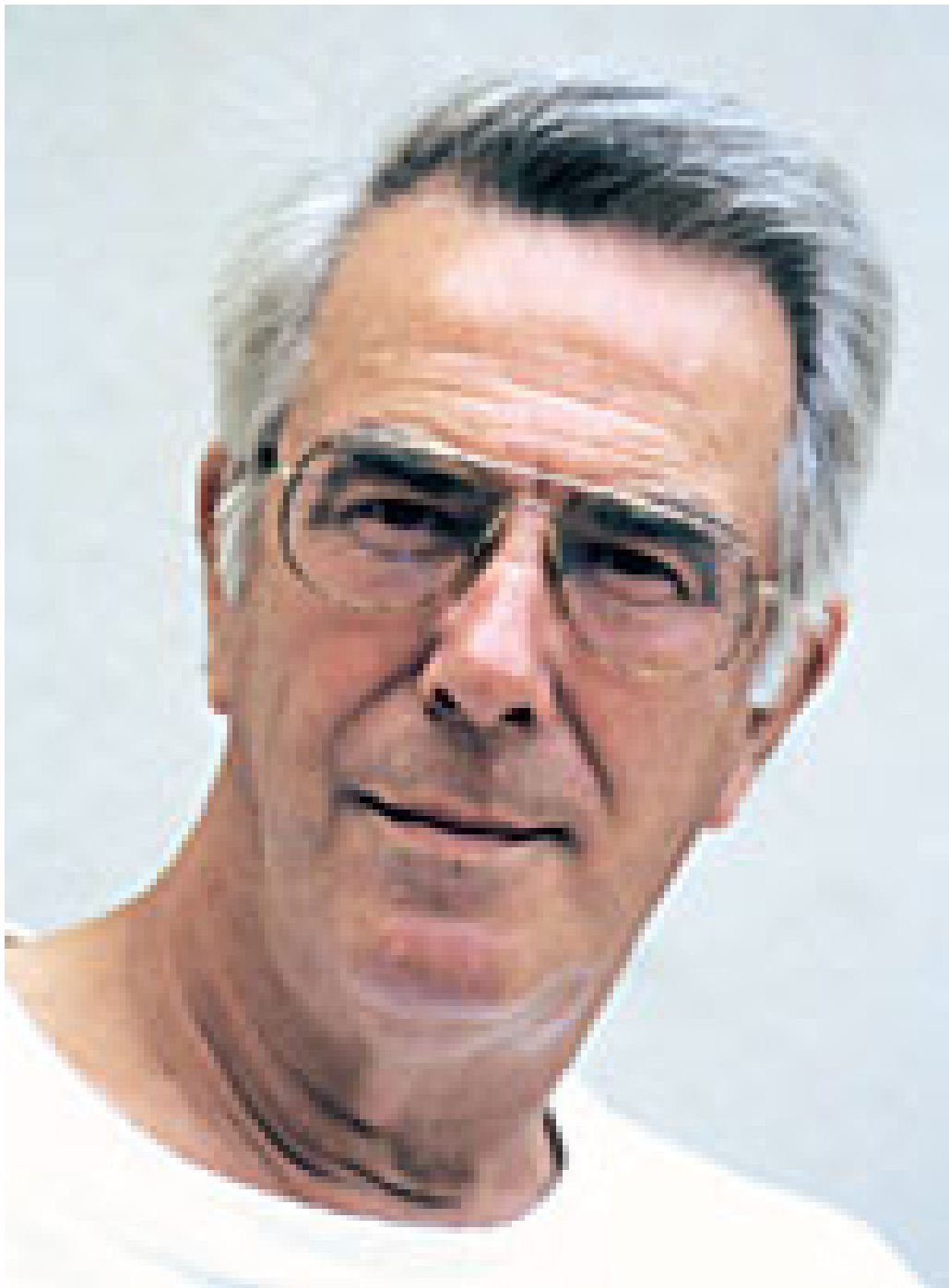

Minneord

OSS IMELLOM

GUNNAR BØ

Asbjørn Martin Tønjum døde brått og uventet 21.5. 2002, 69 år gammel. Han kom fra Sunndalsøra, studerte medisin i Oslo og Bergen, ble cand.med. i 1958, dr.med. i 1968 og spesialist i øyesykdommer 1968. Han var ansatt ved øyeavdelingen ved Rikshospitalet fra 1964 og ble professor der i 1985. Doktorgradsarbeidet var en studie omkring øyeskader.

Forskning og undervisning ble hans hovedinteresser. Det ble mange produktive år på Rikshospitalet med ny utvikling innen kirurgi i det fremre øye, og etablering av en NAVF-støttet forskningsenhet med fokus på hornhinne-fysiologi. Tønjum publiserte over 60 vitenskapelige arbeider og var en ivrig og avholdt underviser. Samtidig nøt han stor tillit blant sine pasienter. I 1969 var han gjesteforsker ved Johns Hopkins University i Baltimore, og i 1972 – 73 professor ved Makerere University, Mulago Hospital, i Kampala, Uganda.

Asbjørn Tønjum rakk utrolig meget i sin yrkeskarriere, også to års virke innen mikrobiologi, herav FN-tjeneste i Gaza. Han var konsulent for Norsk Legemiddelkontroll og for NORAD i mange år, medlem av flere rådgivende utvalg for Helsedirektoratet og valgt rådsmedlem for Norges Blindforbund.

Han var meget engasjert i øyehelse-tjeneste i u-land, og hadde fra 1977 mange oppdrag for Verdens Helseorganisasjon (WHO). Dette førte til over 20 reiser til land som Uganda, Liberia, Sudan, Benin, Togo, Burkina Faso og Zimbabwe. Hans hovedoppgave var rettet mot onchocerciasis, elveblindhet. Han var WHO's «expert adviser» vedrørende elveblindhet, og fra 1986 leder for den europeiske delen av International Agency for Prevention of Blindness (IAPB). Helt frem til sin død var han konsulent for WHO's virksomhet for Prevention of Blindness (POB).

Tønjum var internasjonalt meget aktiv som invitert foreleser ved tallrike konferanser og kongresser. Han var ekspert for Paralympics to ganger, og med i etableringen av klassifikasjonssystemet som ble brukt for svaksynte og blinde sportsutøvere.

I 1990 ønsket han nye utfordringer og tok imot stillingen som professor ved Sultan Qaboo's University Hospital, Oman. Dette rike landet var underutviklet innen oftalmologi til tross for særdeles høy forekomst av øyesykdommer. De var avhengige av utenlandske øyeleger, og ønsket sine egne borgere som spesialister. Tønjum påtok seg denne utfordrende oppgaven. Han hadde opptil 17 assistentleger under spesialistutdanning i et omfattende fem års utdanningsprogram, hvorav det siste ble tilbrakt ved anerkjente øyeinstitusjoner i England og avsluttet med engelsk spesialisteksamen. Tønjum stod i ni år i denne tjenesten inntil han pensjonerte seg.

Asbjørn Tønjum var begavet, engasjert og rikt utrustet. I tillegg var han et arbeidsjern. Det var bittert å miste ham idet hans travle dager var avsluttet, men han rakk å fullføre mange store oppgaver. Det står særlig stor respekt av hans innsats i Afrika og Oman.

En stor familie, slekt, mange venner, kolleger og medarbeidere savner ham inderlig.

Publisert: 28. mai 2003. Tidsskr Nor Legeforen.

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 4. september 2026.